29. කුඩා වාපි සංස්කෘතිය හා බැඳි අභිචාර විධි

(නුවර කලාවිය පුරාණ කුංචුට්ටු කොරළයේ වැව් ගම්මාන ඇසුරිනි)

එස්. ආර්. එල්. සේනානායක

හැඳින්වීම

ලාංකේය ග්‍රාමීය සංස්කෘතිය අතීතයේ සිටම ගොඩනැගුනේ ඒ ආශ්‍රිත කුඩා වැව් පදනම් කරගෙනය. මෙලෙසින් වැවයි දාගැබයි ගමයි පන්සලයි යන බැඳීම ආරම්භයේ සිටම නුවර කලාවිය ජනයාගේ ජීවිත වල පදනම විය. මේ අනුව නිර්මාණය වූ ගැමි ජන ජීවිතය හා බද්ධ වූ සිරිත් විරිත් හා ඇදහිලි ක්‍රම සමුදායක් වශයෙන් අභිචාර ක්‍රම දැක්විය හැකිය. සමාජ ක්‍රමයේ වේගවත් ගමන මත අතීත තත්ත්වය හා එයට උරුම වී ඇති වර්තමාන තත්ත්වය බොහෝ සෙයින් වෙනස්ව ඇත. අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ කැබිතිගොල්ලෑව ප්‍රාදේශිය ලේඛම් කොට්ටාසයට අයත් පැරණි කුංචුට්ටු කොරළයේ වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව පවතින අභිචාර විධීන් අතීතයේ තරමට නොවුනත් යම් ප්‍රමාණයක් දුරට සිදු කෙරේ.

ප්‍රදේශයේ එදිනදා ජන ජීවිතය තුළ වැව හා බැඳුණු විවිධ සංස්කෘතින්ට අදාල චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර, වත්පිළිවෙත් අභිචාරයන් හා විශ්වාස සාම්ප්‍රදායිකව ගැමි සංස්කෘතිය සමඟ බැඳි ඇති ආකාරය මෙමඟින් හඳුනාගත හැකිය. එහි දී ප්‍රදේශයේ ජීවත් වන ජනතාව අතර සමාජ සම්බන්ධතා වර්ධනය කිරීමට මෙන්ම ගමේ ප්‍රජාවගේ ජීවනාලිය වන වැවත් ගොවිතැනත් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා සිදුකරන ලද අභිචාරාත්මක ක්‍රමවේදයන් හා පූජා පිළිවෙත් පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබාගැනිමට අපේක්ෂා කෙරේ. එමෙන්ම ඒ හා සබැඳි මිනිස් ආකල්ප හා සිරිත් විරිත් වර්තමාන සමාජය තුළින් ගිලිහි යාමට ලක්වී ඇති ආකාරය පැහැදිලි කරගත යුතුය.

ක්‍රමවේදය

පර්යේෂණයට අදාළ මූලික දත්ත ලබාගැනීමේ දී ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ලෙස අභිචාර හා වැව සම්බන්ධයෙන් ලියවුණු ග්‍රන්ථ අධ්‍යයනය කිරීම සිදුකරන ලදී. එහි දී යොදාගත් ප්‍රාථමික දත්ත රැස් කිරීමේ ක්‍රමවේදය වූයේ සම්මුඛ සාකච්ඡාවයි. අභිචාර වූ කලි අරුතින්ම ජනතාවගේ හැසිරීම් හා චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර තුළින් ගොඩනැගුණකි. ඒ සඳහා තොරතුරු ලබා ගැනීමට සුදුසු ම මූලාශ්‍රය වූයේ වැව හා සම්බන්ධ ගැමි ජීවන අත්දැකීම් ය.

විමර්ශනය

අතීත කුංචුට්ටු කොරළයේ වාරි සංස්කෘතිය ක්‍රියාත්මක වූ සමාජය තුළ ගැමියා තම ජීවිතය සඳහා උපකාර කරන වැවත් ජීවත් වන ගමත් ජීවනෝපාය වන ගොවිතැනත් ආරක්ෂා කිරීම උදෙසා අභිචාරාත්මක විධික්‍රම සිදු කළ අතර එයින් තම ජීවිතය පවා ආරක්ෂා වන බව ඔවුන් තරයේ විශ්වාස කරන ලදී. මේ හා සබැඳි චාරිත්‍ර ක්‍රමානුකූලව ඉටු නොකිරීමෙන් අදෘෂ්‍යමාන බලවේග විසින් තම ජීවිතයට මෙන්ම කෘෂිකර්මාන්තයට බලපෑම් කරන බව ප්‍රදේශයේ පාරම්පරික අත්දැකීම් තුළින් ගම්‍යමාන වේ. එහි දී එවැනි කටයුතු සඳහා වත්පිළිවෙත් සංවිධානය කිරීමට සුභ වේලාවක් සුභ දවසක් ගැමියන් විසින් තීරණය කරනු ලබයි.

නුවර කලාවියට අයත් කැදෑ කෝරළය, කඩවත් කෝරළය, කනදරා කෝරළය, කුංචුට්ටු කෝරළය වැනි පැරණි කෝරළයන්ට අයත් කුඩා ගම්මාන වල නාමයන් සකස් වී ඇත්තේද ඒ ප්‍රදේශවල තිබෙන ග්‍රාමීය වැව් සමඟ බැඳි සංස්කෘතිය මගිනි. එම ප්‍රදේශ අතරින් කුංචුට්ටු කෝරළය කුංජන්-බුට්ටු වශයෙන් උල්පත හා සම්බන්ධ ද්‍රවිඩ නාමයකින් අර්ථවත් වීම තුළ මෙම ප්‍රදේශයේ වැව හා සබැඳි ඇදහිලි අභිචාර හින්දු ආභාෂයත් සමඟ ගොඩනැගී ඇතැයි

කිව හැකිය. එමෙන් ම බෞද්ධ ඇදහිලි හා දේව විශ්වාසයන්ගේ සම්මිශ්‍රණයකින් පෝෂණය වූ වාපි සංස්කෘතිය තුළ ග්‍රාමීය ජන ආකල්ප හැඩගැසී ඇත.

පනම් බැඳීම

කන්න ක්‍රමය අනුව වගා කටයුතු කරන අතර එම කටයුතු ආරම්භයට පෙර වැවට වර්ෂා ජලය ලබා ගැනීම පිණිස කරනු ලබන අභිචාරාත්මක ක්‍රමයක් ලෙස මෙම වැව් ගම්මාන වල පනම් බැඳීම සිදුකරනු ලබයි. මුල්ම වැස්සෙන් අනතුරුව වැවේ කුඩා කුඩා වලවල් ජලයෙන් පිරී යයි. ඒ සමඟම ආරම්භ කරන මෙම පනම් බැඳීම සඳහා මුලින්ම දේව පූජාවට අවශ්‍ය යහන සකස් කරයි. ඒ සඳහා වැව ළඟ තිබෙන විශාල ගසක් තෝරාගනී. එය සංහිඳ ලෙස හඳුන්වයි. එම කාර්‍යයට ගමරාළ, කපුරාළ, අනමැතිරාළ, වෙල්විදානේ ආදි ගම් ප්‍රභූන් පැමිණෙයි. එහි දී පනම් බංඩාර හෙවත් පනම් කුමාරයා වෙනුවෙන් යහනක් සාදා ඒ මත බෝල්පනා අතු උඩ බුලත් හතක්, පුවක් හතක්, කෙසෙල්, කැවුම්, මල්, පහන්, සුවඳ දුම් තබා වැද නමස්කාර කරයි. ඉන්පසු බෝල්පනා අත්තක් රැගෙන එහි කහ හා හුණු දවටා මයිල පටියකින් වෙලා සංහිඳේ සවිකරයි. විශේෂයෙන් කණුගහවැව ගම්මානයේ දී එම කාර්‍යය සඳහා බෝල්පනා කෝටුවක් ගෙන එහි කහ හා හුණු දවටා බෝල්පනා කොළ 7ක් යහන මත තබා ඒ උඩ කෝටුව තබයි. මින් අනතුරුව බෝල්පනා අත්තේ හෝ කෝටුවේ, වැවේ කුඩා වලවල්වල පිරී තිබෙන ජලයෙන් දෝවනය කරගත් රිදී කාසිය ගැටගසයි. මේ සඳහා අතීතයේ දී වෙන්කරන ලද කාසියක් භාවිත කර ඇති අතර පනම ද ඊට යොදාගෙන තිබේ. මෙසේ පනම් බැඳීමේ කාර්‍යය කෙම්මුර දිනයක සවස ගමේ සියලු දෙනාගේ සහයෝගීත්වයෙන් සිදුකරයි. ඉන් අනතුරුව කපු මහතා විසින් මල් පහන් තැබූ යහන සමීපයේ සිට රෑ පුරා දේව කන්නලව්ව සිදු කෙරේ. (යු.බන්දුපාල, ප්‍රධාන කපු මහතා)

"අවසර අවසර පස්වාහන් දහසකට අයියනා බංඩාර, පනම් බංඩාර, ගලේ බංඩාර, වැවේ බංඩාර, රත්රන් බංඩාර, කඩවර බංඩාර තමුන්නාන්සේ ලා වැවට ගමට වෙළට යහතින් දිවස් හෙලා බැල්ම ලා වදාරන මහා සත්‍යානුභාවයට.. ඇතුන් බැන්ද වූ රන් පනමට, රිදී පනමට, උඩිරිප්පුවට බැල්ම කර වදාරා පනම් බංඩාර හාමුදුරුවනේ ඔබවහන්සේ වැස්ස වලාහක දේවතාවන්ට අණසක පතුරුවා වැව පුරවා සකල ඓශ්චර්ය සෞභාග්‍ය පතුරුවන්නට ආයුබෝ වේවා.."

අනතුරුව පාන්දර කපුටා කෑ ගසනනට පෙර පනම හෙවත් රිදී කාසිය වැව ලඟ තිබෙන ගසේ බඳී. පසුව හූ තුනක් තියා පූජා වෙඩිල්ල පත්තු කරයි. පුරාණයේ ඊට ගල් වෙඩිල්ලක් පත්තු කර ඇති අතර අද වන විට රතිඤ්ඤා භාවිත කරයි. මෙසේ පනම් බැඳීමෙන් දින හතකට පසු වැවට වර්ෂාව ලැබෙන බව ජන විශ්වාසයයි. අදටත් මෙය කුංචුට්ටු කෝරළයේ වැව් ගම්මාන වලට පොදු වූ අභිචාරයක් වශයෙන් දකින්නට ලැබෙන ලක්ෂණයකි. (යු.බන්දුපාල, ප්‍රධාන කපු මහතා)

පූජා වෙඩිල්ල

වැවට ජලය එකතු වී පිටාර ගලායන්න ආසන්න වුන මොහොතක වැව ආරක්ෂා කරගැනීම උදෙසා ප්‍රධාන වශයෙන් මෙම කාර්යය සිදු කරනු ලබයි. ප්‍රදේශයේ ජනයා මීට මිහිර වෙඩි ලෙසද හඳුන්වයි. සවස් කාලයේ දී ගමේ සියලුම පිරිමි පාර්ශවයන් එකතු වී දේව කානාකාරිය සිදු කොට එහි දී පනම් කාසියක් පිරිසිදු රෙදි කඩක ගැටගසා එය බෝල්පනා අතු කීපයක් එකතු කර එහි එල්ලා දේව කන්නලව්ව සිදු කර අවසන් වනවාත් සමඟ මුර වෙඩිල්ලක් පත්තු කිරීම සිදු කරයි. මෙය මිහිරි වෙඩි හෙවත් පූජා වෙඩිල්ලයි. මෙහි දී සිදු කරනු ලබන්නේ ජලයේ ගැවී නොගැවී යන පරිදි වැව මැදට බෙහෙත් කොටන ලද තුවක්කුවකින් වෙඩිල්ලක් තැබීමයි. (යු.බන්දුපාල, ප්‍රධාන කපු මහතා)

මෙය සිදු කරන තවත් ක්‍රමවේදයක් ගැමියන් පුරාණයේ සිට භාවිත කර ඇත. එනම් වැව මැද ලීයක් සිටුවා සුදු රෙදි කඩකින් වෙල් විදානේ එහි පඬුරක් ගැටගසනු ලැබේ. එහි දී එම ලීයේ සීමාව ඉක්මවා වතුර නොයෙන ලෙස දෙවියන්ට භාර කරන අතර වැව හරි මැද සිට බෙහෙත් කොටන තුවක්කුවකින් වැව කෙළින් අහසට වෙඩි තැබීම සිදු කෙරේ. ඉන්පසු දෙවියන්ගේ අනුහසින් ජලය ශබ්ද නගාගෙන ආපසු වැව් පිටිය දෙසට තල්ලු වී යන අතර වර්තමානයේ ද මෙම අභිචාරාත්මක කාර්යය ප්‍රදේශයේ වැව් ගම්මානවල සිදු කරනු ලබයි. ඒ සමඟ ම වැව් සංහිදට එක්රොක් වී සිටින ගැමියන්ගේ සිතට සැනසුම් සුසුමක් එක් වන්නේ වැව ආරක්ෂා වීම වෙනුවෙනි. (කිරිබංඩා, ගමේ වැඩිහිටියෙකි)

මුඩුප්පු බැඳීම

කුංචුට්ටු කෝරළයේ වැව් ගම්මාන කිහිපයක වැවේ වතුර වැඩි වී වාන් දැමීමට ආසන්න මොහොතේ වැවට කරදරයක් වෙන්න පෙර මෙම රාජකාරිය කරනු ලබයි. බෝහෝ විට අයියනායක දෙවියන් සිහි කොට මුඩුප්පු බැඳීම සිරිතකි. බුලත් කොළ දෙකක්, රන් හෝ රිදී කාසියක් වැවට දා වැව ඇතුල් පැත්තේ සීමාවන් පනවනු ලැබේ. මෙහි දී කයිල කෝටුවක් ගෙන පොතු ඇර එය සිටුවා එහි පඬුරක් බැඳීම චාරිත්‍රයකි. එය මුඩුප්පු බැඳීම ලෙස සාමාන්‍යයෙන් ගම්වාසීන් හඳුන්වයි. එමෙන්ම කයිල කෝටුවකින් දුන්නක් මෙන් සදා වැවට එය විදිනු ලැබේ. කිරි ඉතිරීම හා මුට්ටි නැමීමේ මංගල්ලය දිනට කයිල කෝටුවේ බැඳපු පඬුර කෝවිළට දමනු ලබයි. මෙසේ ගොවිතැන් සිදු කොට අවසන් වන තුරු වැව ආරක්ෂා වී පවතින බව ගැමි ජන විශ්වාසය වේ. (එන්. කරුණාදාස, වෙද මහතා)

වප්පැන හැරවීම

අතීතයේ සිටම මෙම කුඩා වැව් ගම්මාන තුළ යම්කිසි සුභ කාර්යක් සඳහා නැකැත් බැලීමට හිමි වන්නේ සුවිශේෂී ස්ථානයකි. ඒ අනුව පළමුවරට වැවෙන් දියවර කෙතට හරවා ගැනීමට දිනයක් නැකත් රාළ විසින් නියම කරන අතර එදින සොරොව්වෙන් ජලය නිකුත් කිරීම වප්පැන හැරවීම නම් වේ. තව ද යල මහ දෙකන්නේ ම ඕනෑම කන්නක් වප්පැන වශයෙන් හඳුනාගත හැකිය. ප්‍රදේශයේ ගැමියන් විසින් එය සිදු කරන්නේ "සබ්බපාපස්ස.." ගාථාව සජ්ඣායනාවත් සමඟයි. එමගින් ඔවුන් අපේක්ෂා කරන්නට ඇත්තේ තිසරණේ සරණ ලැබී කෙත්වතු සඳහා නිසි කළට ජලය ලැබීමට හැකියාව උදා වේ යන්නයි. මෙහි දී ඉස්නන් තෙමීම හෙවත් යාය වපුරා පසුව කුඹුරු ලියදිවලට ජලය එකතු කර හැරවීම ද මේ සමඟ සිදුකරනු ලැබේ. විශේෂයෙන් වප්පැන හැරවීමට සංහිද ලඟට ගොස් දෙවියන්ට කන්නලව් කොට අවසර ලබා ගත යුතුය. අවසර නොගෙන වප්පැන හැරවීම නොකළ යුතු බව පැරණි ගැමියන්ගේ අදහසයි. (එන්. සිරිවර්ධන, වෙල් විදානේ කෙනෙකි)

කිරි ඉතිරවීමට දිනයක් හා වේලාවක් වෙන් කරවා ගැනීම

පුරාණයේ සිට ගමේ සියලු දෙනා පොදු ස්ථානයකට රැස්ව මේ පිළිබඳව සාකච්ඡා කරනු ලබයි. මේ සඳහා මූලිකව කටයුතු කරනු ලබන්නේ ගමරාළ, විදානේරාළ, බද්දේරාළ, වැව් ලේඛම් ආදි ප්‍රභූ පිරිස විසිනි. මේ සඳහා සියලු දෙනාට පහසු කෙම්මුර දිනයක් (සෙනසුරාදා, ඉරිදා හෝ බදාදා, බ්‍රහස්පතින්දා) තෝරා ගනී. අදාළ දිනට පෙර වැව් කඩවල(වැව් බැම්මේ මැද) මෙන්ම සංහිද හෝ දේවාලය හුණු පිරියම් කොට සැරසිලි කර ශුද්ධ පවිත්‍ර කරගනී. මෙලෙස දිනයක් වේලාවක් වෙන් කර සියලු ගැමියන්ට දැනුම් දීමෙන් පසු ගම තුළ පිටි කෙටීම, බැදුම් වර්ග සැකසීම, කැවිලි කිරිබත් පිසීම, ගොමමැටි ගෑම, කැළෑ යාම හා ගස් නැගීම සිදු නොකරයි. මෙලෙස අදාළ දිනය උදාවන තෙක් පිළී වර්ග ආහාරයට නොගෙන පේ වීමක් ද සිදු කරයි. දෙවියන් විෂයෙහි පවත්නා ගැමියාගේ අව්‍යාජ ගෞරවය ඉන් ප්‍රකට වේ.

ඒ දිනවල දී ගම තුළ අවමගුලක් හෝ කොටහළු වීමක් සිදු වුවහොත් ඒ නිවෙස්වලින් කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යයට කිසිවක් නොගනී. ඊට හේතුව කිලි වැදීමයි. තවද නියම කරගත් දින හෝ එදිනට පෙර දින ගමේ මළගෙදරක් වුවහොත් සතියකින් පූජාව කල් දමනු ලැබේ. එහි දී කපු මහතා විසින් දෙවියන්ට ආලවිච් බාමින් පුවක් ගෙඩි තුනක් ගැට ගසා හේතුව පවසා සමාව අයෙද නැවත සිදු කිරීම සඳහා බාර වීම සිදු කරයි. (යු.බන්දුපාල, කපුමහතා)

මූර්තං කද වැඩමවීම

අදාළ දිනට පෙර දින ගමේ වැඩිහිටියන් එක්ව වැව් සංහිද පිරිසිදු කරයි. එදින ගමේ සියලු දෙනා ප්‍රධාන කපු මහතාගේ නිවසට හාල්, පොල්, බුලත්, පුවක්, පළතුරු, මුදල් ගෙනවිත් බාරදෙයි. හල්මිල්ලවැටිය, යකාවැව වැනි ගම්මාන වල කිරි ඉතිරිවීමේ දී මෙම ද්‍රව්‍ය සුදු රෙද්දක ඔතා කත් හතක් සාදා ගනී. තිත්තගෝනෑව ගම්මානයේ මුට්ටි නැමීමේ දී එක් කදකට ද්‍රව්‍ය දමා මුරුතං කද සකසයි. මේ අයුරින් සකසා ශබ්ද පූජාවත් සමඟ උඩු වියන් යටින් කපුරාළ මහතාගේ නිවසේ සිට කත් කරේ තබාගෙන වැව් සංහිදට රැගෙන යයි. කිරි ඉතිරවීමේ දී ගමේ දේවාලයට කත් හත, හවසට 4ක් සහ පසුදා උදැසන 3ක් ලෙස රැගෙන යයි. මෙසේ ගෞරව පූර්වකව වැඩමවද්දි මඟ දෙපස සිට සියලු දෙනා ඊට සම්බන්ධ වේ. ඒ තුළින් දේව ආශිර්වාදය සැලසෙන බව ගැමින්ගේ විශ්වාසය යි. එදින මූර්තං කද වැඩමවීමත් සමඟ දෙවියන් වැදීමේ වැඩ කටයුතු ආරම්භ වේ.

බහිරව පූජාව

පළමු දින සවස වැව ආරක්ෂා කිරීමට කැප වූ බහිරව දෙවියන්ට පූජාව ලබා දීම ද සිරිතකි. ඊට පුවක්, බුලත් 50 බැගින් හා කැවිලි, කෙසෙල්, උක්, අන්නාසි, වරකා, දෙහි හා තවත් පළතුරු, මල් ආදිය තබා ආලවිච් බා පහන් දල්වා දේව කන්නලව් කරමින් කෙහෙල් කොටන්වලින් සෑදූ මැස්සක් උඩ තබා ජලයේ පා කර හරිනු ලැබේ. මේ තුළින් වැව කාලයක් පුරාවට ආරක්ෂා වන බව ගැමියන්ගේ විශ්වාසයයි. (යු.බන්දුපාල, ප්‍රධාන කපු මහතා)

කිරි ඉතිරවීම හා මුට්ටි නැමීම

කුඹුරෙහි අස්වැන්න ලබාගත් පසු එහි අග්‍ර කොටසින් දේව රාජකාරි සිදුකරන අතර කුංචුට්ටු කෝරළයේ බහුලව සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරවීමට ගන්නා භාණ්ඩ සංහිද හෝ දේවාලය මත පැදුරක් එලා ඒ මත තැන්පත් කරයි. කලින් දින කපුරාල සඳහා මුරපැළක් සාදන අතර එදින සවස ආභරණ පෙට්ටිය හේවිසි මැද කිරි උතුරන තැනට රැගෙන යයි. පළමුව අදාළ ස්ථානය බෝල් අත්තකින් ඇමැද කහ දියර ඉස පවිත්‍ර කොට, පට්ටියේ කතරගම දෙවියන් උදෙසා රජගෙය නොහොත් යාලත්තක් බැම සිදුකරයි. පට්ටිය නම් දේව රාජකාරි කරන ස්ථානයයි. මෙහි දී රජගෙය තුල පුල්ලෙයාර් දේව සංකේතය තබයි. මෙම ප්‍රදේශයේ ගැමියන් සියලු සුභ කාර්යන් සඳහා පුල්ලෙයාර් දෙවියන්ට පුද පූජා පවත්වයි. මෙහිදී ද කතරගම දෙවියන් ප්‍රමුඛ කොට පුල්ලෙයාර්, අයිනායක, ගම්භාර වැවේ දෙවියන්, වන්නිය දෙවියන් ආදි සමූහයා පූජා ලබති. මෙහි දී බුලත් පුවක් හා අනෙක් ද්‍රව්‍ය යහන මත තබා දෙවියන් යදිති. අනතුරුව මූර්තන් හැලිය ගොක්කොළ වලින් සරසා ලිප තබයි. කිරි උතුරා ලිපෙන් බාගත් පසු කඩවර ගොටු හා කම්බිලි ගොටු කිරිබත් කැවුම් කෙසෙල් සමඟ පුදනු ලබයි. අනතුරුව දෙවියන්ගේ දානය රැස්ව සිටින ගැමියන් ආහාරයට ගැනීමෙන් අනතුරුව චාරිත්‍රය අවසන් වේ. (යු.බන්දුපාල, ප්‍රධාන කපු මහතා)

මුට්ටි නැමීමද ප්‍රදේශයේ තරමක් දුරට පවත්වන අභිචාරාත්මක චාරිත්‍රයකි. සංහිදේ අයියනායක, පත්තිනි හා ඉලන්දාරි දෙවියන්ට යහන් බැද දේව කානාකාරි සිදු කරයි. මෙහි දී හේවිසි බෙර වැයීමත් සමඟ කපු මහතා විසින් වතාවත් කොට වැව් ජලයෙන් මුට්ටි දෙකක්

පුරවාගෙන පැමිණෙයි. පසුව කුඹුක් ගසක පැත්තට ගැමුණු අතු දෙබලක එම කාර්යය සිදු කරයි. එය කුඹුරු ආරක්ෂා කර දෙන මෙන් මහත් භක්තියෙන් සිදුකරන අභිචාර විධියකි.

බෝල බැදීම

කුංචුට්ටු කෝරළයේ ගැමියන්ගේ ජීවය බඳු වූ වැව ආරක්ෂාව ට මෙන්ම ඉදිරි පැවත්මට ජල සම්පත මෙන්ම මාලු සම්පත ඉතාම ප්‍රයෝජනවත් වේ. ඒ හා සම්බන්ධ අභිචාර විධියක් ලෙස අණබෝල බැදීම දැක්විය හැකිය. මෙය සිදු කරන්නේ කෘෂි කටයුතු නිමකොට අස්වනු නෙලීමෙන් පසුවයි. විදානේ මහතා විසින් වැවට බැසීමට අනුමැතිය දුන් පසු ගමේ පිරිමි පාර්ශවය කැළයට ගොස් වැල් කපාගෙන විත් "කරක" "කෙමන" කියන උපකරණ සදා මාලු ඇල්ලීම සිදුකරයි. පසුව එම මාලු වර්ග වැව් බැම්මේ ගොඩගසනු ලැබේ. අනතුරුව එම වෙන් කළ මාලුවලින් මුල්ම පංගුව ගමේ ප්‍රභූන්ට ද පසුව වැන්දඹුවන්ට ද ලබා දීම සිරිතකි. ඉන් පසු වෙල් විදානේගේ අනුදැනුමෙන් වැව් කට්ටි කැපීම සිදු කරයි. ඒත් සමඟම බෝල්පනා අත්තක් කඩා වැවේ කඩවලේ එල්ලයි. එනම් එතැන් පටන් විදානේ පවසන තුරු මාලු ඇල්ලීම තහනම් බව පෙන්වාදීම සඳහා ය. ඒ තුළින් වැවේ ජලය ගැමි ජන ජීවිතයට බද්ධ වී තිබූ ආකාරය නිරූපණය වේ. (කේ. චන්ද්‍රසේකර, පැරණි විදානේ කෙනෙකි.)

මීට අමතරව කුඩා වැව් හා සබැඳි සංහිඳ ශුද්ධ වස්තුවක් ලෙස සලකයි. සංහිඳ යනු විශාල වෘක්ෂයකි. පරම්පරා කීහිපයක් වැවේ රාජකාරි හඳුනන සංහිඳ අවට ඇටවුම් බසින ලද වනස්පතියක් තිබේ. අතීතයේ දී සංහිඳ සඳහා නුග, කෝන්, වීර, පලු වැනි කාලාන්තරයක් පවතින ගසක් තෝරාගෙන ඇත. වැව් සංහිඳ පරම්පරා විකාශනයක් බැවින් වෙනස් කිරීම තහන්චියකි. ඒ අවට දඩයම් කිරීම තහනම් වේ. එමෙන්ම විල් කොරහෙන් නාවන අතදරුවන් පළමු වරට වැවේ මංකඩට ගෙනවිත් නාවන්නේනම් ඊට පෙර දින සංහිදෙන් දේව ආශිර්වාදය ඉල්ලා සිටිය යුතුය. තවද ප්‍රදේශයට වැස්ස ලැබීමට ඉලන්දාරි දෙවියන් උදෙසා දෙන පූජාව බුලත් යහනයි. එය ද සංහිඳ තුළ සිදුකරයි. කුංචුට්ටු කොරළයේ වැහි නැති නියං කාලවල විහාරහල්මිල්ලෑව ගමේ විෂ්ණු දේවාලයේ මහා පාත්‍රය රැගෙන එය කිරිබත් ඉතිරෙනකම් පිරවීම සිදුකරයි. එහි දී අහස කලුකර වැසි උදාවන බව ජන විශ්වාසයයි. (කපුරාල, විහාරහල්මිල්ලෑව විශ්ණු දේවාලය)

මේ තුළින් අතීතයේ සිට ජනයා ජලයට, වර්ෂාවට ජලය රැස්කර තබා ගන්නා වැවට කෙතරම් අනුගත වීද යන්න තහවුරු වෙයි. යමෙක් හිතාමතා එම කාර්යයන් මගහරී නම් ඔහුට දෙවියන්ගේ ආරක්ෂාව නැතිවන බව ගැමියන් දැඩිව විශ්වාස කරයි. කෙසේ වෙතත් මෙවන් අභිචාර විධි වත්මන වන විට සමාජයෙන් ඉවත් වී යමින් පවති. ඊට බලපා ඇත්තේ නව පරම්පරාව තුළ වැඩිහිටියන්ගෙන් දැනමුතුකම් ගැනීමට මැලිකම් දැක්වීමයි. එමෙන්ම ඔවුන් මෙම අභිචාර විශ්වාස නොකරයි. ඒ නිසා මෙම සම්ප්‍රදායික සිරිත්වලට ගරු නොකිරීම මෙන්ම සම්බන්ධ වීම අඩු වෙමින් පවතී. තවද අතීතයේ ඇදහිලි අභිචාර සඳහා බෙර වාදනය කල ජනයා සිටි අතර වත්මන් පරපුර කුලය ඉස්මතු වීම නිසා ඊට මැලිකමක් දක්වයි. එමෙන්ම අතීතයේ තුවක්කු භාවිත කර පූජා වෙඩි තැබුව ද මෑතක සිට ඊට අවසර නැත. විද්‍යාව තාක්ෂණය දියුණුවත් සමඟ කෘෂි කටයුතු කිරීම ආරථික වාසි මුල්කොට සිදු වන නිසා කාර්යය බහුල සංකීර්ණ සමාජයකට අවතීරණ වී ඇත. මෙවැනි හේතු සාධක නිසා පාරම්පරික වැව හා බැඳුණු අභිචාර වර්තමාන සමාජයෙන් ගිලිහි යමින් පවතී.

නිගමනය

සාම්ප්‍රධායික කුංචුට්ටු කෝරළයේ කුඩා වාපි සංස්කෘතිය හා බැඳුණු සිරිත් විරිත් අභිචාර ප්‍රදේශයට ආවේණික සුවිශේෂි ලක්ෂණවලින් ගැබ්ව පවති. ගැමියන්ගේ ඥාණය, තාක්ෂණය මත අභිචාර බොහෝමයක් කාලයත් සමඟ ඵල රහිත ක්‍රියාවක් ලෙස සැලකුව ද එවන් අභිචාර

තුළින් සියලු දෙනා තුළ එකමුතුකම, සමගිය සහයෝගය වර්ධනය කර අදහස්වලට ගරු කරන සමාජයක් හැඩ ගැසී තිබුණි. අනෙක් අතින් ඒවායෙ හි ගුප්ත විද්‍යාත්මක සත්‍යතාවයක් ගැබ්ව තිබෙන්නට ඇතැයි සිතිය හැක. නොමැත්තේ නම් කාලයක් පුරාවට වැව හා බද්ධව එවැනි අභිචාරයන් පැවතීමට ඉඩකඩක් නොපවතී. එවැනි අභිචාත්මක විධි සමඟ අතීතයේ පරිසර හිතකාමී පිරිසක් බිහි වූ අතර ඒ තුළින් සොබා දහමේ ආශිර්වාදය ඔවුන්ට හිමි විය. ඒ කෙසේ වෙතත් වත්මනේ අපෙන් ගිලිහි යන්නේ එවැනි වූ උදාර මිනිස්කමයි. එවැනි සාම්ප්‍රදායික අභිචාරයන් මේ මහපොළවෙන් සදහටම වියැකී යන්නට මත්තෙන් රැකගැනීම අප සියල්ලගේ ම යුතුකමකි.

පරිශීලන

සම්මුඛ සාකච්ඡා

බන්දුපාල,යු (ප්‍රධාන කපු මහතා) කණුගහවැව,හල්මිල්ලවැටිය, 18.12.2021

කරුණාදාස,එන් (වෙද මහතා) කණුගහවැව,හල්මිල්ලවැටිය, 18.12.2021

කිරි බංඩා (ගමේ වැඩිහිටියෙකි) තිත්තගෝනැව, කැබිතිගොල්ලෑව, 17.12.2021

සිරිවර්ධන, එන් (හිටපු වෙල් විදානේ)තිබිරිවැව, කැබිතිගොල්ලෑව, 15.12.2021

චන්ද්‍රසේකර,කේ.(පැරණි විදානේ කෙනෙකි) කොවිල්බැන්දවැව, කැබිතිගොල්ලෑව, 20.12.2021

කපුරාළ, විශ්ණු දේවාලය. විහාරහල්මිල්ලෑව, 21.12.2021

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය

දළුපොත, මහින්ද කුමාර. (2003) ***වැව හා සංස්කෘතිය,*** ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ, කොළඹ 10.

ස්වර්ණසිංහ, කේ.එම්.අයි. (2005) ***අපේ වැවෙන් පැන් දෝතක්,*** චාග ප්‍රකාශනය, පන්නිපි